

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 96.788 van 21 juni 2001
in de zaak A. 106.163/VII-23.963**

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
advocaat P. BURNET,
kantoor houdende te 1080 Brussel,
Paalstraat 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 18 juni 2001 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving genomen op 18 juni 2001 door de Dienst Vreemdelingenzaken, grensinspectiedienst, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gezien het verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 juni 2001 waarbij de terechtzitting op 20 juni 2001 wordt bepaald om 16 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. BRIJS, die, loco advocaat P. BURNET, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 18 juni 2001, voorzien van een geldig XXX paspoort, met een 'schengen-visum', afgeleverd door de P. Ambassade; hij verklaart dat hij op weg was naar L., en dat hij in Brussel (Zaventem) een tussenlanding maakte; hij was in het bezit van een heen- en terugreisbiljet naar L., waar hij 10 dagen vakantie zou doorbrengen bij zijn oom, die eveneens de XXX nationaliteit heeft;

Na die tussenlanding werd hij op de luchthaven van Zaventem, in de transitzone, geïnterpelleerd door de Rijkswacht en werd hem een bevel tot teruggedrijving betekend; dit bevel is als volgt gemotiveerd:

"Artikel 3, eerste lid 3' betrokkene verklaart op vakantie te gaan naar P. Hij is echter niet in het bezit van enige toeristische informatie (geen folders, geen wegenkaarten, geen stadsplannen, enz...). Hij kan, behalve de hoofdstad, ook geen enkele toeristische streek opnoemen. Betrokkene zou in L. opgewacht worden door een kennis waarvan hij enkel de naam kent. Hij is niet in het bezit van een uitnodiging van deze persoon, noch van een hotelreservatie of eventueel een hotelgids."

Dit is de beslissing, waarvan de verzoekende partij de tenuitvoerlegging wil laten schorsen;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde betreft, terecht uiteenzet dat het bevel tot teruggrijving onmiddellijk kan worden ten uitvoer gelegd;

2.3. Overwegende dat het bestreden bevel tot teruggrijving uiteraard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt; dat dergelijk bevel de bewegings-vrijheid van de betrokkene beperkt; dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan voor gevolg zal hebben dat de verzoekende partij haar voorgenomen reis naar P. niet kan verderzetten;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in een

eerste middel de schending inroept van artikel 3.3^o van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat dit artikel bepaalt:

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

(...)

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

(...)"

Overwegende dat in een tweede middel, onder meer, de schending van de formele motiveringsplicht wordt ingeroepen;

Overwegende dat het bestreden bevel niet aangeeft waarom van de verzoekende partij **zo nodig** geëist werd dat zij de stavingsdocumenten, zoals voorzien in art. 3 3° van de Vreemdelingenwet, zou hebben moeten overleggen; dat uit het gebruik van de woorden 'zo nodig' moet worden afgeleid dat dergelijke documenten alleen in welbepaalde omstandigheden kunnen worden opgevraagd en het niet kunnen voorleggen ervan kan worden gesanctioneerd door een bevel tot terugdrijving.

Overwegende dat de bestreden beslissing niet de feitelijke elementen aangeeft die er de verwerende partij toe hebben aanzet aan betrokkene de overlegging te vragen van documenten ter staving van het doel van de voorgenomen reis, het verblijf en de verblijfsmogelijkheden; dat de beslissing dan ook niet naar behoren gemotiveerd is; dat het middel ernstig is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij bovendien vraagt dat voorlopige maatregelen zouden worden bevolen; dat aldus de verwerende partij verplicht

zou moeten worden de verzoekende partij haar reis naar P. te laten verderzetten; dat dit doel echter reeds bereikt wordt door de thans bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel tot terugwijzing; dat ook nog gevraagd wordt dat de verzoekende partij zou worden toegelaten het Rijk binnen te komen; dat in het verzoekschrift niet concreet wordt aangegeven waarom die maatregel noodzakelijk zou zijn; dat een vage verwijzing naar formaliteiten die de verzoekende partij moet vervullen om haar reis verder te zetten niet volstaat; dat de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen moet worden verworpen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de beslissing tot terugdrijving genomen op 18 juni 2001 door de Dienst Vreemdelingenzaken, grensinspectiedienst, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Artikel 2.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op éénentwintig juni
tweeduizend en één, door

de HH. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
L. JOLIE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.